

радваха за начинъта съ когото ся доказа невинността ѝ. Старій атъ съдія, улови ржкжтъ ѝ съ отеческо чювство, и предъ всичкитѣ ѝ иска прошка, като изразяваше благодарността си къмъ Графъ атъ и съпржгжтъ му, за великодушный атъ и багороденъ начинъ съ когото облегчиха скърбитѣ ѝ, като приложи, че ще ся старае да исправи една погрѣшка за коѣто то бѣше непрестивно съвѣсть тж му.

На утрѣшній атъ день, Марія стана много рано, съ неисказанж радостъ, която чувствуваше, като ся нахождаше на рожденното си мѣсто. Тосъ часъ ся затече, за да виде пакъ отеческій атъ си Домъ и градинътъ. Като вървеше, на сѣкадѣ срѣщаше хора които показваха преданность и радостъ връзъ неѣж. Дѣцата на които даваше цвѣта бѣха порасли, щото ся чудеше като ги глѣдаше. Старій атъ селчаниць и съпржгата му, додоха да ѣ посрѣщатъ до вратата на градината, и прѣяха ѣ съ вѣдушевленіе, безъ да можатъ да ѣ изразятъ благодареніето си за благополучіето съ което ся наслаждаваха въ новото си жилище. Старець атъ, комуто слъзы тѣ ся роняха по странитъ начина да говори: Когато ти нѣмаше прибѣжище прѣяхме тя подъ покрывъта си, а сега сме мы подъ твой атъ — Тебѣ длѣжимъ за спокойното си пребиваніе, което имаме въ старостътъ си. » Да Да! повтори бабата; се добрѣ е, да ся показва челоуѣкъ удлѣжителенъ къмъ другитѣ, защото е невъзможно да предвиди заслуж